(383) "गर्व दर्पे" (I-भ्वादिः-583. सक. सेट्. पर.)

'माने गर्वयते, दर्पे गर्वतीति भवेच्छपि ॥' (श्लो. 161) इति देवः।

गर्वकः-र्विका, गर्वकः-र्विका, जिगर्विषकः-षिका, जागर्वकः-र्विका; इत्यादीनि रूपाणि भौवादिककर्वतिवत् (173-A) ऊह्यानि। [A]गर्वः-घञ्।

(384) "गर्व माने" (X-चुरादिः-1907. सक. सेट्. आत्म.)

आगर्वीयः, अदन्तश्चायं धातुः। मानम्=अभिमानः।

'माने गर्वयते, दर्पे गर्वतीति भवेच्छपि ॥' (श्लो. 161) इति देवः।

गर्वकः-र्विका,	जिगर्वयिषकः-षिका,	[1]गर्वकः-र्विका;
गर्वयिता-त्री,	जिगर्वयिषिता-त्री,	गर्विता-त्री;
—	[2]गर्वन्-न्ती,	गर्विष्यन्-न्ती-ती;
[3]गर्वयमाणः,	जिगर्वयिषमाणः;	—
गर्वयिष्यमाणः,	जिगर्वयिषिष्यमाणः;	—
गर्व्-गर्वौ-गर्वः,	—	गर्व्-गर्वौ-गर्वः;
गर्वितम्-[B]तः,	जिगर्वयिषितः,	गर्वितम्-तः-तवान्;
गर्वः,	जिगर्वयिषुः,	गर्वः;
गर्वयितव्यम्,	जिगर्वयिषितव्यम्,	गर्वितव्यम्;
गर्वणीयम्,	जिगर्वयिषणीयम्,	गर्वणीयम्;
गर्व्यम्,	जिगर्वयिष्यम्,	गर्व्यम्;
ईषद्गर्वः-दुर्गर्वः-सुगर्वः;	—	—
गर्व्यमाणः,	जिगर्वयिष्यमाणः,	गर्व्यमाणः;
गर्वः,	जिगर्वयिषः,	गर्वः;

---

1. अदन्तपाठसामर्थ्यात् णिचो वैकल्पिकत्वम्। णिजभावपक्षे, सन्नन्ताद्यङन्ताच्च कर्वतिवत् (173-A) रूपाणि ज्ञेयानि।
2. णिजभावपक्षे 'शेषात् कर्तरि—' (1-3-78) इति शतैव।
3. 'आ गर्वादात्मनेपदिनः' (गणसूत्रं चुरादौ) इति आत्मनेपदम्। शानच्।

A. 'अफर्वितांकाङ्क्षितमर्वकं सतां मांसादिसञ्चर्वकदुष्टभर्वकम्।
कर्वद्वधूकेलिरसेन खर्वितं गर्वार्वकं शर्वपरेण सर्वताम् ॥' धा. का. 1-74.

B. 'द्रष्टॄणां कुहकोऽथ शूरयितृभिः स्तुत्योऽसिना वीरयां-
चक्रे स्थूलितभीतिरर्थितवयः सत्राशनैर्गर्वितैः ॥' धा. का. 3. 58.